

ماجرای مناظره امام حسن عسکری (ع) و اسحاق کندی، در مورد قرآن

امام حسن عسکری اینن (ع) اسحاق کندی نین قرآن باره سینده مناظره سی...

امام حسن عسکری اینن (ع) اسحاق کندی نین قرآن باره سینده مناظره سی

عراقدا یاشایان اسلام و عرب فیلسوفلاریندان بیری «اسحاق کندی»، اوزون مدت اوزونو ائوده حصر اندیب زمانینی «قرآنداکی تناقضلر» ادلی کتابی یازماغا صرف ائله میشدی. [1] گونلرین بیرینده اونون شاگردلریندن بیری امام حسن عسکری نین (ع) محضرینده اولور. امام اونو گورنده بویورور: «سیزین آرازدا اوستادیز «کندی» نین سؤزلرینه جواب وئرن رشید کیشی یوخدور؟»

شاگرد دئی: «بیز اونون شاگردلری یوق و اونون اشتباهینا اعتراض ائله ماغا گوجوموز چاتماز.»

امام بویوردو: «سیزه بیر سؤز تلقین و تفهیم اولسا اونو اوستادیزا نقل ائله بیلر سیز؟»

شاگرد دئی: «بلی»

امام بویوردو: «بوردان قایداندا اوستادین یانینا گئت و اونولا محبتلی رفتار اندیب انس و الفت قورماغا چالیش. تماماً انسیت قورماغا موفق اولاندان سونرا اونا دئ: «منه بیر مسأله عارض اولوب و سیزدن ساوا ای اونا جواب وئره بیلمز. او مسأله بئله دیر: «قرآنی دئنین، سیزین حدس ووردوغوزدان آیری معنا ائله مه سی ممکندور یا یوخ؟»

او جوابدا «بلی امکانی وار، اول بیلر او جور نظرده توتسون» دئی. او زمان سن دئ: «اولا بیلر قرآنی دئین سیزین حدس ووردوغوزدان آیری معنا ائله میش اولسونو و سیز اونون لفظلرینی اؤز معناسی نین غیرینده ایشلدیر سیز.»

امام آرتیردی: «او عاغیللی آدم دیر. بو نکته نی دئماغینان اشتباهینی آنلایاجاق.»

شاگرد، اؤز اوستادی نین حضورنا گئدیب امام بویوردوغو کیمی زمینه مساعد اولاندان سونرا امامین سؤالینی بئله سوروشدو: «اولا بیلر دانیشان اؤز سؤزوندن ائشیدنین ذهنین گلمه یین معنای قصد ائله میش اولسون؟ یا آیری جور دئساق، دئنین نظرده توندوغو مخاطبین ذهنینده کی اینن مغایر اولسون؟»

کندی دقت اینن شاگردی نین سؤالینا قولاق آسیب اوندان سؤالینی تکرار ائله مه سینی ایسته دی. شاگرد سؤالی تکرار نله دی.

استاد بیر آز دوشونوب دئی: «بلی، امکان سیز دئیل. اول بیلر سؤز دانیشانین ذهنینده اولان، مخاطبین ذهنینه گلمه یه و ائشیدن سؤزون ظاهریندن، اراده اولان معنایین خلافینی آنلا سین.»

اوستاد بئله بیر سؤالین شاگردی نین اؤز ذهنینه گلمه دیگینی بیلیردی. شاگرده اوز چئویریپ دئی: «سنی آند وئیریم حقیقتی منه دئ. بو سؤال هاردان سنین ذهنینه گلدی؟»

شاگرد دئی: «نه ایرادی وار بئله سؤال منیم ذهنیمه گلسین؟»

اوستاد دئی: «سنه بو مسأله نی بیلماق تزدیر. دئ گوروم بو مسأله نی هاردان اؤرگشیسین؟»

شاگرد جواب وئردی: «دوزو بودور کی، ابو محمد (امام حسن عسکری علیه السلام) بو سؤالی منه اؤرگتدی.»

اوستاد دئی: الآن جئت بالحق و ما کان لیخرج مثل هذا إلا من ذلک البیت. «ایندی دوزون دئین، بونا تایلاری فقط او طایفادان اول بیلر.»

[1] . مستنداتا اساساً بو کتابی یازان، اسحاقین اوغلو یعقوب ایدی. «محمد لطفی جمعه»نین یازدیغینا گؤره، اسحاق، اوچ عباسی خلیفه‌سی مهدی، هادی و هارون زمانیندا کوفه حاکمی ایدی. (تاریخ فلاسفه الاسلام فی المشرق و المغرب، المكتبه العلمیه، ص 1) دئییه‌سن آتا و اوغولون آدلاری دئییشیک دوشوب و یا نسخه‌لری یازاندا اوغولون آدی قلمدن دوشوب.

[2] . این قضیه را ابن شهر آشوب در کتاب «مناقب» (ج4، ص 424) از کتاب «التبديل» نوشته ابوالقاسم کوفی نقل کرده است

بو جریانی ابن شهر آشوب اؤز «مناقب» کتابیندا (ج4، ص 424) ابوالقاسم کوفی‌نین کتابی «التبديل»دن نقل ائدیپ. ابوالقاسم کوفی‌ده او جریانی مرسل صورتده یعنی سندسیز یازیپ.